



یادداشت

جواد رستم‌زاده

۶ هفته اعتراض و نارضایتی از کیفیت لیگ برتر

پول می‌دهیم، خشم می‌خریم

۶هفته از لیگ گذشته و هنوز هیچ مسابقه‌ای نتوانسته دل هواداران را بلرزاند. همه چیز سرد و تکراری است؛ تساوی پشت تساوی، بازی‌های بی‌هدف و بی‌هیجان، فریاد تماشاگران به نشانه اعتراض، فحاشی و پرتاب سنگ و بطری به سوی مربیان. استقلال و پرسپولیس، تیم‌هایی که قرار بود نمایندگان شور و امید باشند، خود بخشی از این رخوت جمعی شده‌اند. نه خبری از حملات نفسگیر است، نه از فوتبال پررتم و جسورانه، تماشاگران اندک که با امیدی کودکانه راهی استادیوم‌ها می‌شوند، در پایان بازی با اعصابی خرد و نگاهی خالی بازمی‌گردند. گویی با این اوضاع اقتصادی بلیت می‌خرند تا سواهن بر اعصاب خود کشند. علاوه بر درانه‌های پایتخت، سپاهان و تراکتور هم دیگر آن تیم‌های پرتلاش و شورانگیز گذشته نیستند. تیم‌های کوچک‌تر نیز به تساوی می‌انیدشند و برای شکست نخوردن اتوبوس پارک می‌کنند. واقعیت این است که در ایران، فوتبال به یک بازی محتاطانه و بی‌ریسک بدل شده است؛ تصویری کوچک از جامعه‌ای که در آن ترس از باخت، جسارت بردن را بلعیده است. شاید فوتبال ما، ناخودآگاه بازتابی از وضعیت اجتماعی ماست؛ جامعه‌ای که بیش از آنکه برای ساختن آینده‌چنگد، در حفظ حداقل‌ها متوقف مانده است. اما این فقط یک بحران ورزشی نیست و نشانه‌های فراوان فرهنگی در دل دارد. در جامعه‌شناسی، «هیجان جمعی» نیرویی است که مردم را گرد یک تجربه مشترک می‌آورد؛ چیزی که در جشن، در اعتراض، یا در ورزش بروز می‌یابد. فوتبال یکی از معدود فضاهایی بود که مردم ایران می‌توانستند بدون مرز طبقاتی و سیاسی، احساسات خود را تخلیه کنند، اما حالا همان میدان مشترک هم خالی از شور شده است. عصرهای پاییزی ایران را نگاه کنید؛ از محله‌های کارگری تا آپارتمان‌های لوکس، تلویزیون‌ها روشن‌اند و مردم با شور، لیگ‌های اروپایی را تماشا می‌کنند. صدای تشویق تماشاگران در استادیوم‌های پر از نور، چمن‌های صاف و برق‌شادی در چهره‌بازیکنان، برای ما که از پشت گیرنده‌های نگریم، بیشتر شبیه یک رؤیاست تا واقعیت. در همان لحظه که گل دوم دیورپول یا رئال مادرید زده می‌شود، پرسرشی در ذهن میلیون‌ها ایرانی می‌چرخد: چرا آنجا فوتبال زندگی است و اینجا فقط تکرار؟ چرا آنجا فوتبال پر از هیجان است و اینجا فوتبال کسالت‌بار و پر از خشم است؟ البته که جواب آسان است. استادیوم‌های ما مخروبه‌اند، زمین‌ها ناهموارند، امکانات ابتدایی فراهم نیست. مدت‌هاست که در لیگ برتر نیمی از تیم‌های استان‌های مختلف در پایتخت میزبان‌اند. خشم تماشاگران در استادیوم و قهر هواداران با تیم‌ها فقط از نتیجه نیست، از شکاف میان «آنچه می‌بینیم» و «آنچه تجربه می‌کنیم» است؛ شکافی که نمادی از فاصله میان رؤیا و واقعیت در زندگی روزمره ماست.

در جامعه‌ای که هیجان و شادی جمعی کمیاب شده، فوتبال می‌توانست پناهگاهی باشد؛ جایی برای تخلیه غم‌ها، برای فریاد و همدلی. اما امروز، حتی تیم ملی هم آن نقش پیونددهنده خود را با نمایش‌های پرتنقاد از دست داده است. (نداده است؟) ما به ورزشگاه می‌رویم تا هیجان بخیریم، اما در عوض خشم و دلسردی و یأس می‌بریم. و این گونه، زیباترین بازی دنیا در سرزمین ما به عکسی قدیمی از خودش بدل شده است؛ آینه‌ای از جامعه‌ای که در آن شور و خلاقیت، قربانی ترس، مصلحت و بی‌تدبیری شده‌اند. ۹۰ دقیقه اعتراض، ۹۰ دقیقه خستگی و بازگشت طبقه‌فروست به خانه‌هایی که دیگر دل خوشی از پیروزی، امید و غرور در آن یافت نمی‌شود.

خبر

شکایت جدید از پرسپولیس در فیفا

کیوان بابادی، مدیرعامل باشگاه استقلال خوزستان درباره پرونده اختلاف استقلال خوزستان با باشگاه پرسپولیس تصریح کرد: «روز گذشته شخصاً به کمیته تعیین وضعیت مراجعه کردم. برخلاف تصور که گمان می‌کردم بی‌تفاوتی وجود دارد، دیدم پیگیری‌ها در حال انجام است. از باشگاه پرسپولیس مدارک خواسته شد و ما نیز مستندات خود را ارائه دادیم. امیدواریم این موضوع هر چه زودتر در داخل کشور حل شود تا مجبور به ارجاع پرونده به فیفا نشویم. اگر به فیفا برویم، شک نکنید که کار را دنبال خواهیم کرد.

مبلغ ۳۵۰ هزار دلار برای باشگاه ما رقم بسیار مهمی است و می‌تواند دست‌کم ۳۰ درصد از قرارداد بازیکنان را پوشش دهد. استقلال خوزستان باشگاهی میلیون دلاری نیست، اما همین مبلغ می‌تواند کمک بزرگی به مجموعه باشد».

آخرین اقدام بیرانوند علیه پیوستن به تیم‌های نظامی!

ماجرای سربازی علیرضا بیرانوند بار دیگر به جریان افتاده و با افشای یک نامه از سوی فدراسیون فوتبال، این موضوع بار دیگر در میان اهالی فوتبال داغ شده است. در این نامه آمده علیرضا بیرانوند تا ۱۴ مهر ماه اجازه بازی دارد و پس از آن باید خدمت خود را تعیین تکلیف کند.

با توجه به اینکه فعلاً مسابقات باشگاهی در ایران تعطیل است، اومشکلی برای همراهی تیم خود نخواهد داشت اما پس از فیفادی باید موضوع معافیت تحصیلی را تعیین تکلیف کند. بیرانوند پس از فیفادی باید دفاع خود از پایان نامه تحصیلی در مقطع ارشد را انجام دهد و در صورت دریافت نمره قبولی، می‌تواند به کارش در تیم باشگاهی ادامه دهد. به عبارتی بیرانوند دست‌کم یک ماه فرصت خواهد داشت تا در تراکتور بازی کند اما پس از آن همه چیز منوط به نمره تحصیلی او در پایان‌نامه خواهد بود. علیرضا بیرانوند در مقطع کارشناسی ارشد رشته تربیت بدنی گرایش فیزیولوژی مشغول به تحصیل است.

این موضوع از جانب یک مربی باتجربه که پیش‌تر سرمربی استقلال بوده است، من همیشه احترام گذاشته‌ام و در مقابل آن انتظار احترام دارم. شما اطمینان دارید ساپینتو چنین چیزی گفته است؟ مبلغ قرارداد من به مراتب کمتر از چیزی است که در این برنامه گفته شد و رفتار مجری این برنامه که حالا یک مربی است غیر حرفه‌ای است و قابل قبول نیست.

■ صحبت برای جدایی؟

سرمربی استقلال اضافه کرد: من هیچ صحبت و مذاکره‌ای با باشگاه در خصوص جدایی نداشته‌ام و اصلاً چنین موضوعاتی در گفت‌وگوهای ما مطرح نشده. پس چطور ممکن است در تلویزیون چنین دروغی گفته شود؟ منبع این خبر چه کسی است و چگونه می‌توانید از قول ساپینتو حرفی را بزنید که هرگز به آن فکر هم نکرده‌ام؟ اصلاً شما چرا باید در مورد مبلغ قرارداد من صحبت کنید؟ این نهایت بی‌احترامی است. در هیچ کجای دنیا چنین رفتارهایی را نمی‌بینید. می‌توانید انتقاد فنی کرده و نظرات خودتان را مطرح کنید اما چطور ممکن است به مربی خارجی که میهمان کشور شماس‌ت تهمت بزنید؟ نخستین بار که به استقلال آمدم چند ماه مبلغ قراردادم را دریافت نکردم، در آن مقطع نه شکایت کرده و نه کار خودم را متوقف کردم. با تمام وجود ماندم، تلاش کردم و مبارزه کردم تا استقلال را به موفقیت برسانم. من هنوز مطالبات آن دوره را دریافت نکردم و بیش از آنکه به فکر ظلم باشم به این فکر هستم که به تیمم کمک کنم.

■ مشکلات فنی استقلال

ساپینتو در خصوص دلیل مشکلات فنی استقلال در این هفته‌ها و ناهماهنگی تیمش گفت: زمانی که در ابتدای فصل از کمبود بازیکن در اردوی ترکیه گلایه می‌کردم می‌توانستم شرایط امروز را پیش‌بینی کنم. بازی‌های تدارکاتی ما در شروع فصل آغاز شد و مجبور شدیم برای رسیدن به ترکیب ایده‌آل تغییرات زیادی بدهیم. ساپینتو معتقد است: هنوز چیزی از دست نرفته و فاصله تیم‌ها در جدول لیگ بسیار ناچیز است. او با اشاره به نتیجه‌گیری مشابه رقیبان اظهار کرد: به‌نظم باید به شرایط سایر تیم‌های مدعی هم نگاه کنیم که عملکرد فنی ما مطابق آمار از برخی رقیبان بهتر بوده، به مراتب نسبت به آن‌ها تغییرات بیشتری داشتیم و این تنها استقلال بود که بدون پیش فصل مناسب و با یک اردوی آماده‌سازی ۲ انفره وارد لیگ شد. با وجود این جالب است که بیشترین انتقادها علیه ما مطرح می‌شود و حتی بعضی از رقیبان به خودشان اجازه می‌دهند در مورد قیمت بازیکنان و نقل و انتقالات ما اظهار نظر کنند.

■ مبلغ واقعی قرارداد؟

ساپینتو ادامه داد: مجری یک برنامه که ظاهراً به مربیگری فوتبال هم وارد شده، گفته ساپینتو اعلام کرده من نمی‌روم مگر اینکه اخراجم کنید و کل پولم را بدهید و علیرضا منصوریان؛ پیشکسوت و سرمربی سابق استقلال هم این موضوع را تأیید کرد. این برای من قابل قبول نیست از جانب یک مربی جوان که باید به مربی بزرگ‌تر و باتجربه‌تر از خودش احترام بگذارد و تأیید

سکوت ساپینتو شکست

استقلال هنوز چیزی از دست نداده است



گپ روز

مریم برپط در گفت‌وگو با قدس:

پرچم‌داری کاروان ایران بزرگ‌ترین افتخار من است

بد این رشته نساخت، اما من با عشق در این مسیر ماندم و حال در این جایگاه قرار دارم.

■ به‌عنوان یک جودوکار خانم، چه اهدافی در این دوره از بازی‌ها داری؟

تمام تلاشم را می‌کنم تا بهترین عملکرد خودم را نشان دهم. با افتخار پرچم ایران را بالا می‌برم و می‌خواهم بهترین مدال را کسب کنم. امیدوارم این مسیر ادامه‌دار و این یک شروع برای کسب سهمیه‌های بیشتر باشد.

■ به‌تازگی در کاپ

آسیا ۲۰۲۵ در امان

اردن موفق شدی مدال

برنز کسب کنی.

آن تجربه بر انگیزه و اعتماد

به‌نفت تأثیر گذاشت؟

من تقریباً به مرز ناامیدی رسیده بودم اما آن مدال بازگشتی برای تلاش دوباره من بود. پس از آن از نو شروع کردم، تمریناتم را بیشتر و



■ تیم ملی جودو در این بازی‌ها چه شانس‌هایی برای رفتن روی سکودارد؟

تیم برای بازی‌های پیش رو به شدت آماده است. قرار است یک تیم پنج نفره شامل سه پسر و دو دختر اعزام شود. همه ما در شرایط سخت تمرینی بودیم و ان‌شاء‌الله بتوانیم افتخارآفرینی کنیم.

■ الگوی ورزشی تو

کیست؟

یکی از الگوهای ورزشی من آرش میراسماعیلی بوده و هست. من مسابقات ایشان را خیلی نگاه می‌کردم و به شدت قبولشان دارم. از ورزشکاران خارجی هم اونو ژاپن در وزن ۷۳ کیلوگرم را

لیلا نوعی | علی داودی از وزنه‌برداری و مریم برپط از رشته جودو به عنوان پرچم‌داران ایران در افتتاحیه بازی‌های کشورهای اسلامی ریاض ۲۰۲۵ معرفی شدند. انتخاب پرچمدار بانو در بازی‌های کشورهای اسلامی برای ورزش بانوان یک فرصت طلایی و برای دنیا پیام ویژه‌ای از سوی بانوان ایرانی دارد. در حالی که این بازی‌ها ۱۶ آبان به طور رسمی با برگزاری افتتاحیه آغاز و ۳۰ آبان خاتمه می‌یابد پای گفت‌وگو با مریم برپط نشستیم که در ادامه می‌خوانید.

■ وقتی خبر پرچم‌داری را شنیدی، اولین واکنشت چه بود؟

این خبر را رئیس فدراسیون شخصاً به من داد. آن لحظه خیلی خوشحال شدم، احساس افتخار و غرور داشتم. واقعاً این انتخاب که بزرگ‌ترین افتخار زندگی ورزشی‌ام است حالم را خوب کرد. من تمام تلاشم را می‌کنم که الگو و نماینده خوبی باشم.

■ فکر می‌کنی چه ویژگی‌هایی در عملکرد و شخصیت موجب شد مسئولان تو را به عنوان پرچمدار انتخاب کنند؟

به‌نظم آن‌ها برای پرچم‌داری دنبال یک چهره تأثیرگذار بودند و فکر می‌کنم سرسختی و تسلیم نشدن من در هر شکستی موجب این انتخاب شد. بسیاری از جودوکاران، چهار سال پیش که این ورزش تعلیق شد، رشته ورزشی‌شان را عوض کردند! هیچ‌کس با روزهای

گزارش

امید مافی | قرار نیست اعجازی در میان باشد. پرواز در آسمان تیم ملی متضمن درخشش در لیگ حرفه‌ای و بال‌گشایی مداوم است و سنگربان مخموم این را خوب می‌داند. حالا دیگر سیدحسین حسینی جایی در فهرست تیم ملی ندارد و در سقوط از پل رستگاری به جمعیتی خیره شده است که باور ندارند کاکو خود به تنهایی دست تپاول گشوده است.

سیدحسین سال‌های سال درون قلعه آبی، شکارچیان را محبوس پنجه‌هایش می‌کرد و سند آشیانه قدیمی را به نام خود منگوله‌دار کرده بود. او البته در کنار هواخواهانش منتقدانی نیز داشت که با بر هم زدن اتمسفر و فشار بر سنگربان استقلال او را به گوشه رینگ رهنمون کردند. در این میان حسینی که به نظر می‌رسید از وضعیت موجود به ستوه آمده، آهنگ جدایی سر داد و در صبح دلگشای آن سوی زاینده‌رود با زردها تمام کرد. اتفاقی پرریسک برای مردی که هرگز روزگار فرمانروایی بر تخت عاج و باد را به چشم ندید و با تصمیم محرم نویدکیا به نیمکت پیچ و مهره شد. این اما پایان ماجرا نبود. سیدحسین برای آنکه جایگاهش در تیم ملی به خطر نیفتد و همچنان در دوسیه قلعه‌نویی حضور داشته باشد، باید در

وقتی کسی برای «سید حسین» نامه نمی‌نویسد

بار و بندیل سفر را باز نکن!

باشگاه خود فیکس بازی می‌کرد و محمدرضا اخباری را به سوی نیمکت سوق می‌داد. اتفاقی که در عمل نیفتاد تا اخباری در معیت بیرانوند، نیازمند و خلیفه راهی اردوگاه تیم ملی شود و از هیچ فرستنده‌ای برای گلر مخموم، نامه فدایت شوم ارسال نشود.

حالا در سال منتهی به جام جهانی سیدحسین تنها دوره پیش روی خود دارد؛ او یا باید جای پای خویش را در سپاهان سفت کند و با تبعید اخباری به نیمکت به طلوع دوباره امیدوار باشد و یا تا نیم‌فصل روزه سکوت بگیرد و چشم انتظار پیشنهاد مدیران آبی بماند. مدیرانی که لابد پس از ۶هفته از عمر لیگ پی برده‌اند که هلهله و همناک، پس از خرید دروازه‌بان لالیگایی،

